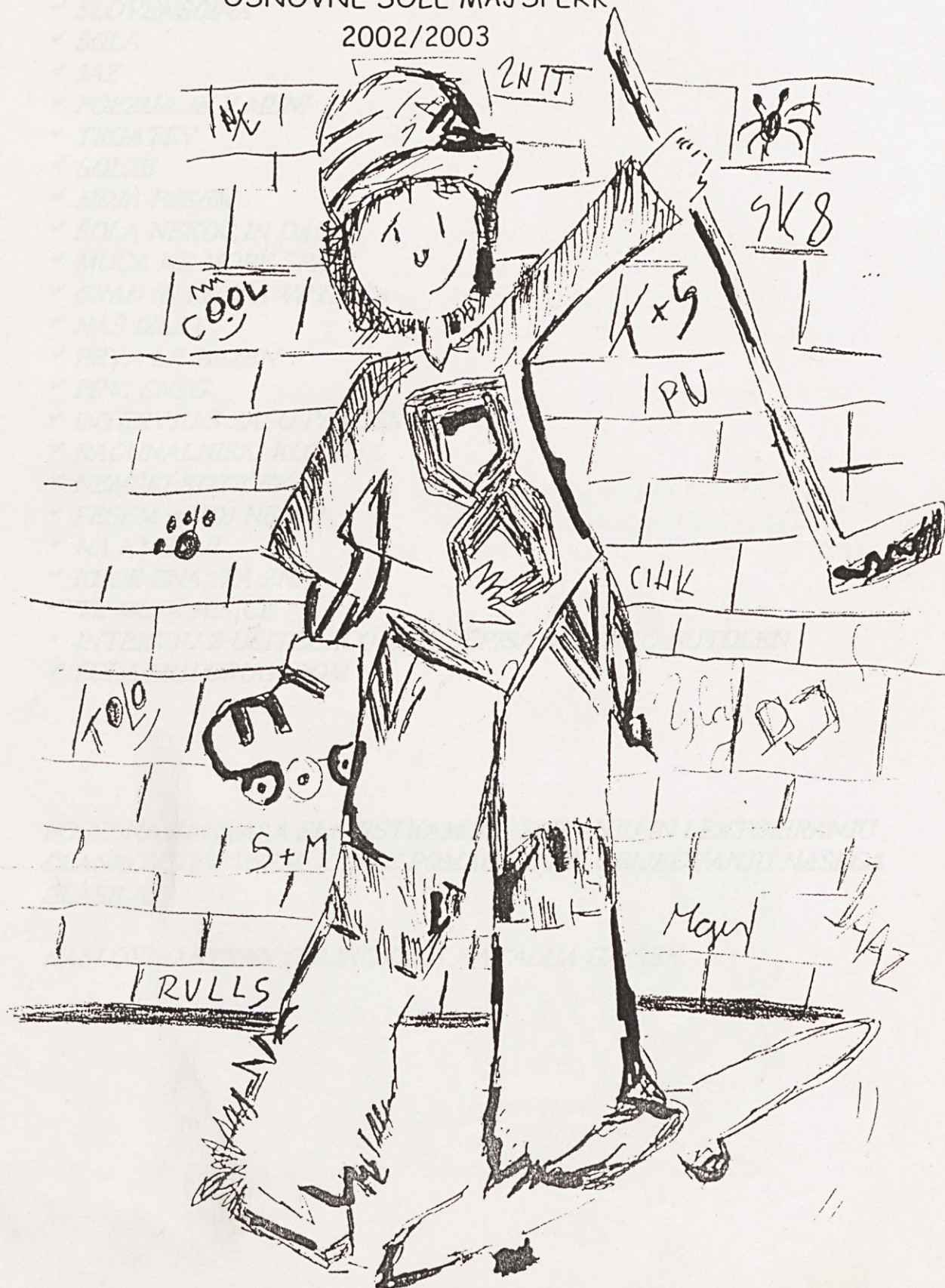

MLADA RAST

LITERARNO - INFORMATIVNO GLASILO

OSNOVNE ŠOLE MAJŠPERK

2002/2003

KAZALO

- ✓ VAŠE IN NAŠE GLASILO
- ✓ KAR SEM REKEL, SEM REKEL
- ✓ BOGASTVO BESED
- ✓ SLOVENŠČINA
- ✓ ŠOLA
- ✓ JAZ
- ✓ POEZIJA JE V MENI
- ✓ TRGATEV
- ✓ SOLZE
- ✓ MOJA PESEM
- ✓ ŠOLA NEKOČ IN DANES
- ✓ MUCA NE MORE SPATI
- ✓ GRAD IN RDEČA VRTNICA
- ✓ NAŠ IZLET
- ✓ PRVA LJUBEZEN
- ✓ PRVI SNEG
- ✓ INTERVJU S SAŠO PAVČEK
- ✓ RAČUNALNIŠKI KOTIČEK
- ✓ NEMŠKI KOTIČEK
- ✓ PESEM – MOJ NEMIR
- ✓ NA KMETIJI
- ✓ KDOR ZNA, TA ZNA
- ✓ TE MOJE MIŠICE
- ✓ INTERVJU Z UČITELJICO ZEMLJEPISA MILENKO BUTOLEN
- ✓ ŠOLA MOJ DRUGI DOM

POSEBNA ZAHVALA SLAVISTKAM PRI ZBIRANJU IN LEKTORIRANJU
ČLANKOV TER VSEM, KI STE POMAGALI PRI OBLIKOVANJU NAŠEGA
GLASILA.

NASLOVNO STRAN OBLIKOVALA NATALIJA GAJŠEK.

SPET JE NAPOČIL ČAS,
KO BOMO LAHKO DEL SVOJEGA ČASA POSVETILI PREBIRANJU
LISTIČEV,
KI SO PRED VAMI.
TO VSEKAKOR NISO LE NAVADNI POTISKANI LISTI,
AMPAK SO DEL VSEH NAS,
KI DELAMO IN PREŽIVIMO DEL SVOJEGA ŽIVLJENJA
V SKUPNIH PROSTORIH NAŠE ŠOLE.

UPAMO, DA VAM BO TA IZVOD
PRINESEL OBILO UŽITKOV,
POTEŠIL VAŠO RADOVEDNOST IN
VZPODBUDIL V VAS TISTEGA NEODKRITEGA IN SRAMEŽLJIVEGA
USTVARJALCA,
KI BO V NASLEDNJI ŠTEVILKI POPISAL ALI PORISAL CELO POLO
PAPIRJA.

DO TAKRAT PA VAS PREPUŠČAMO MISLIM IN KRITIKAM,
KI BODO BURILE DUHOVE NAŠE VELIKE IN HKRATI MALE
SKUPNOSTI.

PA VELIKO USPEHA ŠE NAPREJ.

Vaša mentorica
Evelin BRGLEZ

GLASILU NA POT

*MINEVATA DVE LETI OD NAŠE ZADNJE IZDAJE
LITERARNEGA GLASILA MLADA RAST.*

*ŽELJE IN HOTENJE, DA BO POD NJIHOVIMI PERESI ZRASLO
NEKAJ NOVEGA, LEPEGA, ZANIMIVEGA, NEKAJ SAMO
NJIHOVEGA, SO BILE VELIKE IN STA GNALI SNOVALCE
TEGA GLASILA, DA SO SKRBNOSTVARJALI IN ZBIRALI
LITERARNE PRISPEVKE. KOT VELIKOKRAT JE TRDO DELO
OBRODILO SAD, KI PA V CELOTI ŠE NI DOZOREL. BO PA S
POMOČJO VAS, SPOŠTOVANI BRALCI, KAJTI PROZA IN
DOBRI VERZI DOBIJO SVOJO VELIČINO V BRALCU –
GOVORCU, KJER PREDRAMIJO NJEGOVA NAJGLOBLJA
DOŽIVETJA, KI JIH VSAKDANJI GOVOR LE REDKO OBUDI.
PRIVOŠČIM VAM VELIKO GLOBOKIH DOŽIVETIJ.*

*Rajko JURGEC
RAVNATELJ*

BOGASTVO BESED – BOGASTVO JEZIKA

Na slovenski jezik kot moj materin jezik sem zelo ponosna in ni lepšega kot biti Slovenec– Slovenka. Nekateri se svojega jezika zelo sramujejo, kar jih lahko v življenju še drago stane.

Če pogledamo Slovenijo na zemljevidu, lahko opazimo, da je majhna, po velikosti ozemlja pa tudi prebivalcev imamo malo. Kot že vemo iz zgodovine, je bila Slovenija vedno pod tujo oblastjo. Zato je čudno, da je lahko ohranila svoj jezik in da se je lahko uprla tujim vplivom. Če seveda pomislimo na Prešerna in Cankarja, ki sta s svojimi deli (Krst pri Savici, Skodelica kave, Erotika, ...) pokazala, da se tudi Slovenija lahko vzpne v sam vrh književnosti. Kot uradni jezik je slovenščina postala po osamosvojitvi Slovenije. Ponosna sem pa tudi na to, da smo edini redkih, ki še imamo v slovnici dvojino in menim, da bi tako tudi moralo ostati. V Sloveniji je veliko družin, katerih starši so različnih narodnosti. Zelo bi jim priporočala, da se otroci teh staršev učijo oba jezika. Pri tem pa naj bodo ponosni na oba jezika, ne pa da bi enega zavrgli kakor košček papirja. V časopisih in intervjujih lahko opazimo, da vdira v naš jezik veliko tujk iz angleškega pa tudi nemškega jezika. Slovenci pa tako radi uporabljamo te besede, da na slovenske izraze kar pozabljamo. Velik problem Slovenije je pa tudi ta, da se v našo državo priseli veliko ljudi, katerih jezik je drugačen. Zato bi se ti ljudje, ki se preselijo od drugod, morali naučiti slovenskega jezika. Saj se moramo mi kot državljani te države prilagajati tistim, ki pridejo od drugod. Za nas Slovence je to veliko podcenjevanje našega jezika. Iz vseh strani pa k nam vdira nemščina in angleščina. Slovenščina bi se seveda lahko še bolj razvijala z branjem, saj lahko opazimo, da mi mladi vse premalo beremo.

Že v začetku sem trdila, da sem zelo ponosna na svoj jezik. Zdaj sem o tem prepričana še bolj. Upam, da se bo vse to tudi ohranilo ob vstopu v Evropsko unijo.

Jasmina Jus, 8.b

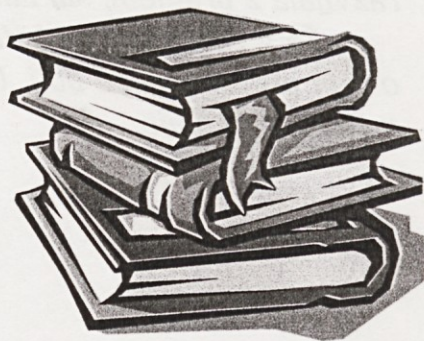
SLOVENŠČINA

*Ednina, dvojina, množina,
slovenščina ti si tak fina.
Preglavice povzročaš vsem,
ne samo majhnim, tudi velikim ljudem.*

*Najprej ni bilo nič,
le nekaj čudnih besed,
iz katerih si zrasla ti,
slovenščina, srce po tebi hrepeni.*

*Moje veselje si ti,
S tabo izražam, vse kar v meni ždi.
Je razum, je tvoja hvala,
hvala, da si mi to dala.*

Natalija Gajšek, 7.b

Šola je ustanova, kjer učitelji mučijo mlade ljudi – včasih pa je tudi obratno. Tako misli večina učencev, če ne že vsi. Tako so mislili tudi naši starši. In priznajmo, tako ste mislili tudi vi – učitelji. Učitelji nam vedno govorijo, da nam bo nekoč žal, ker sedaj šole ne

jemljemo resno. Te besede pa nam ne ležejo pod kožo. Sami se moremo učiti na svojih napakah. Ko bo čas za to, bomo spoznali, koliko nam osnovno šolanje pomeni kasneje v življenju.

Morda nam bo žal za naša dejanja, vendar se bomo spominjali tudi lepih trenutkov, ki jih sedaj doživljamo skupaj. Vsi smo med seboj različni, vsem pa nam je skupen sedanji sovražnik: ŠOLA... In zakaj? Ker ko zaslišimo besedo »šola«, pomislimo le na slabe stvari. Te pa so: »učenje, učenje, učenje, pritisk na strani staršev in predvsem učiteljev, strah pred spraševanjem in kontrolno nalogo ter razočaranje ob slabi oceni!«

Torej: zastonj je sekiranje, kako bi nam v glavo podali vsaj kanček znanja. Ko bo čas za to, da se zresnimo, bomo to storili sami. Do takrat pa nas pustite pri miru in nas ne sekirajte po nepotrebnem!

Nina Tominc, 7.b

PRVIČ V ŠOLO

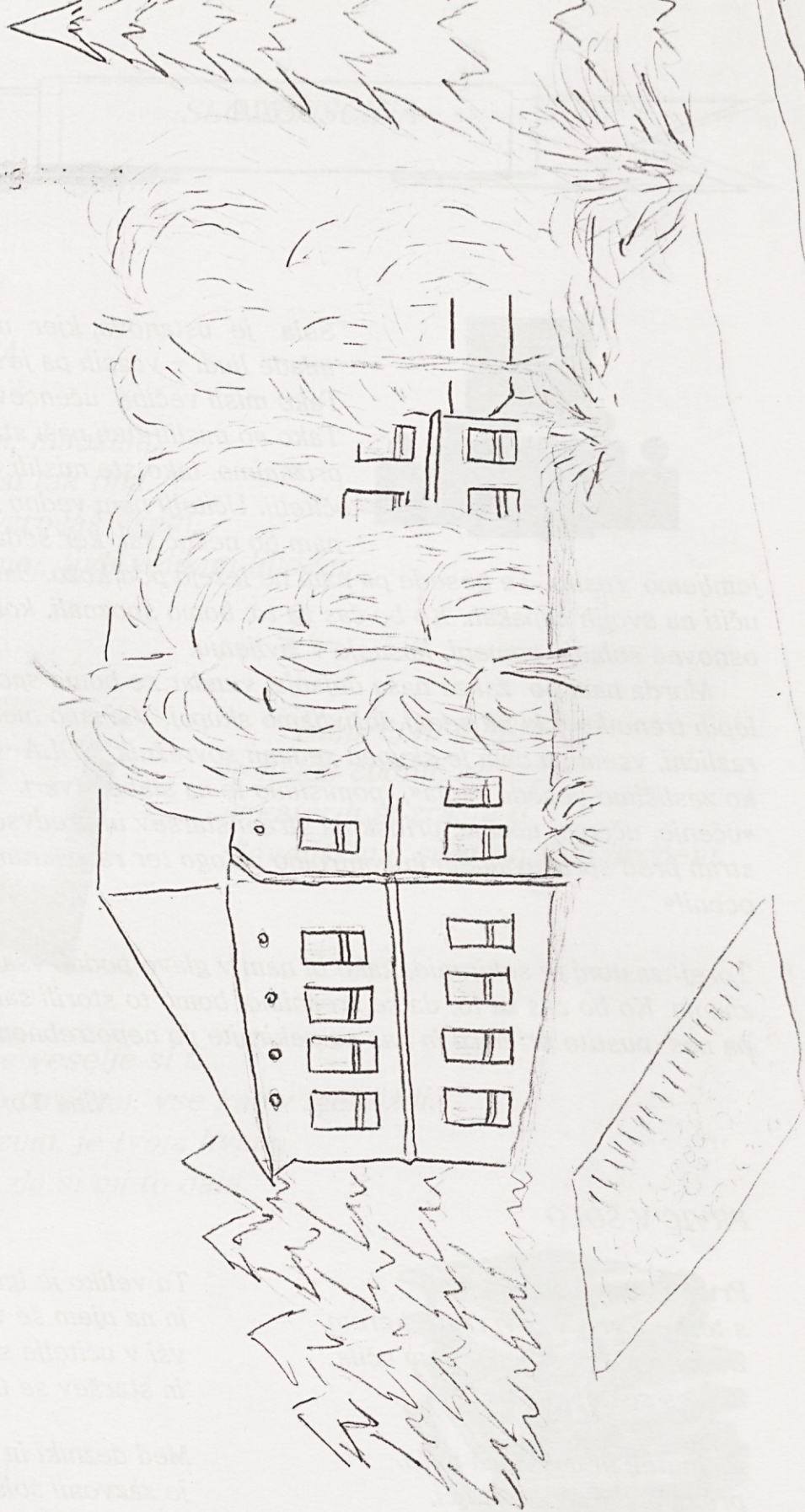
*Prvič v pravo šolo smem,
s težko torbo v prvi razred grem.
Da se pisat in računat bom učila
in se s sošolci lovila.*

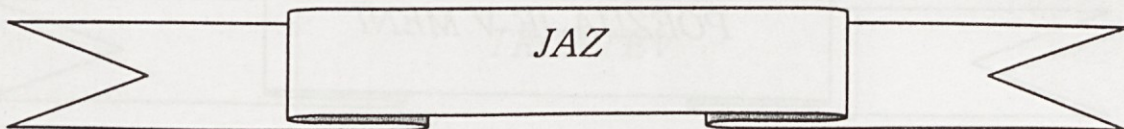
*Ravnatelj in učiteljica naša,
pregnala strah sta iz oči,
vsi v razred hitimo
in se z bonboni pogostimo.*

*Tu veliko je igrišče
in na njem še več otrok,
vsi v učitelje strmimo
in staršev se trdno držimo.*

*Med dežniki in bonboni
je zazvonil šolski zvonec,
še posladek čokoladni
in pouka že je konec.*

Tadeja Babulč, 1.a

JAZ

*V ogledalu vidim sebe,
kratkolaso punco,
ki misli na tebe,
princa svojih sanj.*

*Iskrive oči se lesketajo,
nosek se smehlja,
usta hrepenijo,
le kje si ljubezen moja.*

*Jaz sem nekdo,
ki misli na to,
da je na svetu nekdo,
ki srečal me bo.*

*Prišel bo dan,
ki nama bo vdan,
smehljal se nama bo,
ko nama bo lepo.*

Bojana Selinšek, 8.b

JAZ

*Majhna postava, rjave oči,
nekaj na meni očitno fali.
Par centimetrov in nekaj krvi
mi vedno v ušesu doni.*

*Majhen obrazek, majhne oči,
le zakaj mi nos tako štrli?
Moje veselje takoj zbledi,
le kaj na meni zdaj fali?*

*Par kilogramov in nekaj kosti,
ter vitaminov,
verjetno fali.*

*Majhna postava, lepo se drži,
moje telo vitamine dobi.
Moj nos nič več ne štrli,
ker mi nič ne fali.*

Nina Mlaker, 8.a

POEZIJA JE V MENI

VSako JUTRO, VSAKI DAN

*Vsako jutro,
vsaki dan
mama kliče me.
Vsako jutro,
vsaki dan,
očka tečen je.
Le zakaj,
le zakaj,
jaz se sprašujem.
Le zakaj,
le zakaj,
prav jaz?*

KDO JE TO

*Vsako jutro slišim ga.
Kdo, le kdo je to?
Vsako jutro ustrašim se.
Kdo, le kdo je to?
Morda je škrat,
pisan tat.
Morda lisica.
Kdo, le kdo je to?*

SAMOGLASNIKI

*He, he, he
kliče me.
Ha, ha, ha
kličem ga.
Ho, ho, ho,
kdo je to.
Hi, hi, hi
porednež ti.
Hu, hu, hu
je že tu.*

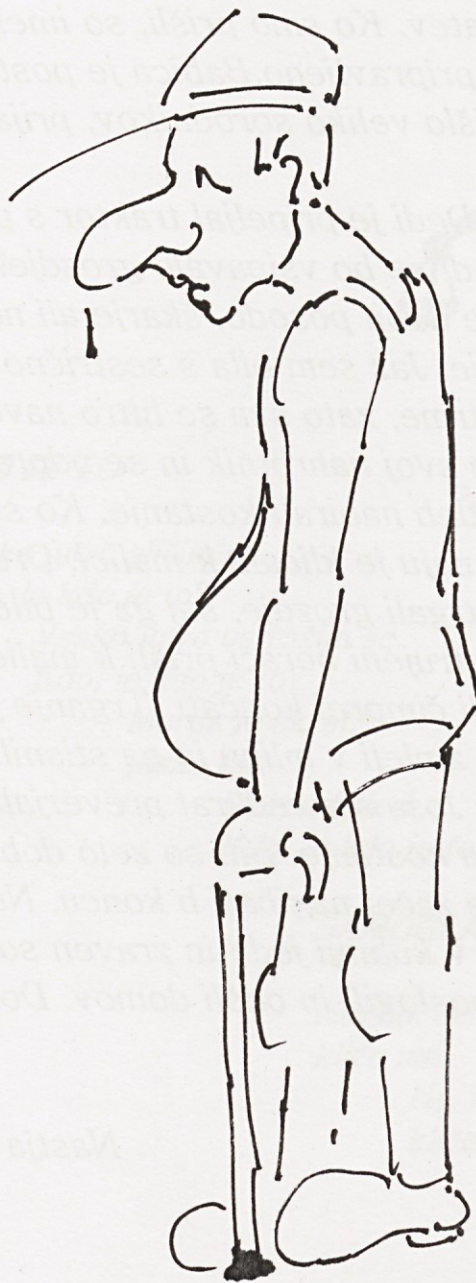
Kaja Valand, 5.b

Bilo je lepo nedeljsko jutro. S sorodniki smo bili dogovorjeni, da pridemo k njim v trgatev. Ko smo prišli, so imeli vse, kar je za trgatev potrebno, že pripravljeno. Babica je postregla s kavo in keksi. V trgatev je prišlo veliko sorodnikov, prijateljev in znancev.

Odšli smo v vinograd. Dedi je pripeljal traktor s prikolico, na kateri so bile kadi. V kadi se bo vsipavalo grozdje. Razdelili smo se v pare in vsak je dobil posodo, škarje ali nožek, s katerim bo obiral grozdje. Jaz sem bila s sestrično Tamaro. Vrste so bile dolge in strme, zato sva se hitro naveličali in utrudili. Vzeli sva vsaka svoj nahrbtnik in se odpravili proti gozdu. V gozdu sva po tleh nabirali kostanje. Ko sva se vrnili, sva že slišali babico, ki naju je klicala k malici. Drugi iz vinograda so še naprej trgali grozdje, saj ga je bilo zelo veliko. Čez nekaj časa so tudi utrujeni berači prišli k malici, a so se hitro vrnili, ker so hoteli čimprej končati. Trganje je že šlo proti koncu. Grozdje so zmleli v mlinu in ga stisnili v stiskalnici. Dedi in stric Joža sta večkrat preverjala kvaliteto mošta. Babi pa je spekla kostanje. Bili so zelo dobri in zraven smo pili mošt. Dan se je začel nagibati h koncu. Nekateri so že odšli, nekateri pa so še v kuhinji jedli in zraven so si še peli. Počasi smo se tudi mi poslovili in odšli domov. Doma smo se pogovarjali o trgatvi.

Nastja Petrovič, 4.a

VSAKO JUTRO, VSAKI DAN

SOLZE

*Ustavi se in to poglej-
ta smisel, načela in trpljenja,
za kar so kriva,
nepremišljena dejanja.*

*Življenje za življenjem odhajajo,
mogoče pomisliš na nesrečo to?*

*Ne smejte se, ko se groze dogajajo,
ne igrajte se, ko mamila zavajajo.
Igrajte življenje po Božjih pravilih,
mogoče le tako,
svet spreobrnil se bo.*

*Le ko bližnji ti umre,
veš, da nesreča v tebe zre,
veš, da sreča te zapušča,
in ta pesem že popušča.*

*Kmalu solze bodo tekle,
Kaj bodo pa mame rekle?*

Natalija Gajšek 7.b

LJUBEZEN

*Lepo se je zaljubiti
in v strahu po šoli hoditi.*

*Zelo lepo je ljubiti
in si sporočati z očmi lepe besede.*

*Lepo je biti ljubljen-
takrat veš, kaj pomeni živeti.*

*Ampak z ljubljeno osebo se raziti,
ni lahko,
ni lepo...*

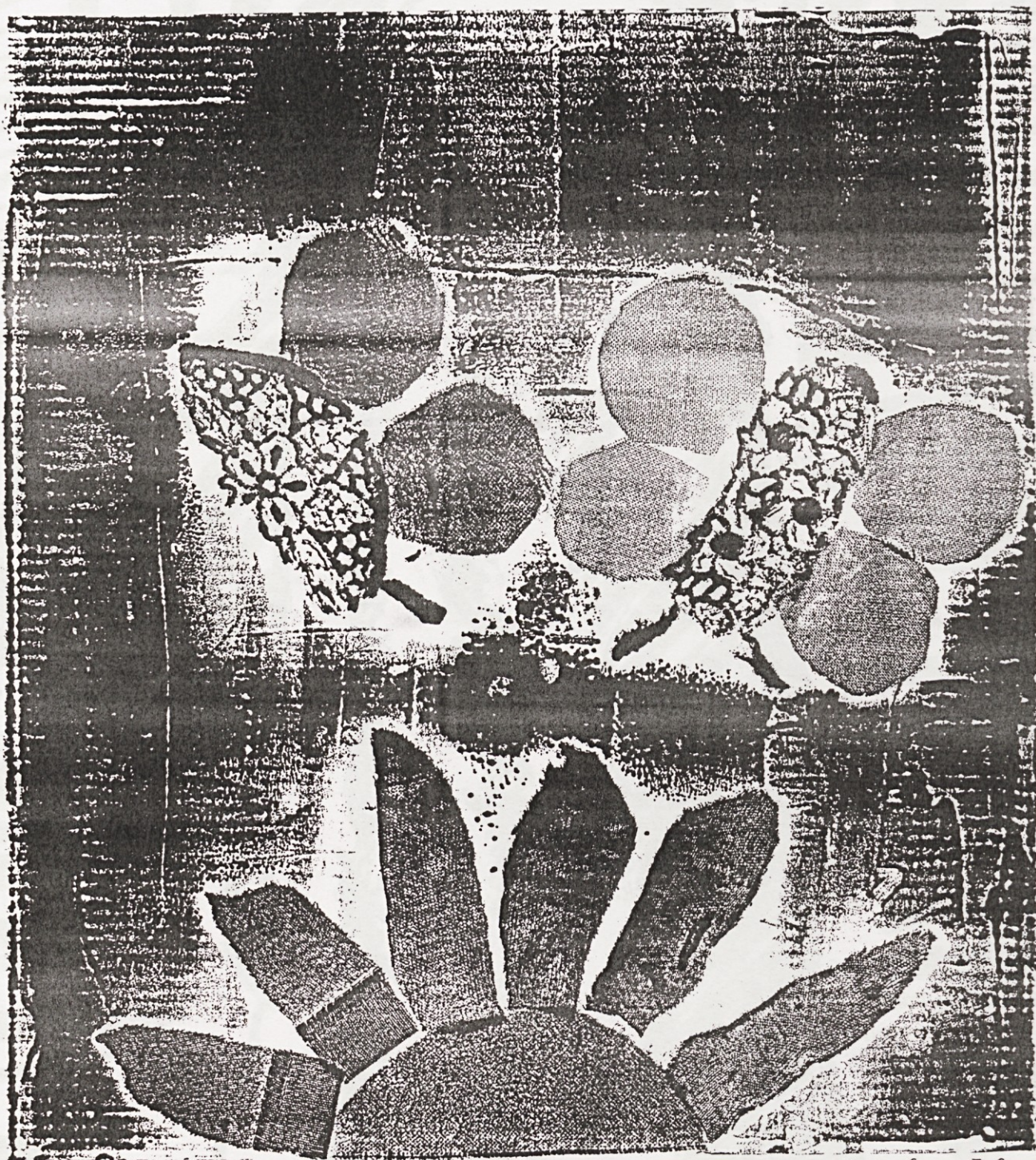
ZA NOVEC V RUDNIK

*Črn suh prostor,
zadušljiv čuden zrak,
nikoli tam ne bom delal,
sem rekel, ko sem bil mlad.*

*Deset let tako se že preživljam,
Deset let sedaj tako živim.
A v sebi še vedno čutim upor,
v rudnik vstopiti je zame kakor zapor.*

*Sem ženo zapustil,
otroke prodal,
da sebe preživljam,
sem cilj si zadal.*

*Nisem bil pijanec,
nisem bil poslanec,
bil sem le človek,
ki v rudniku si služi novec.*

Yablonski tish

"Roža in metulja"

Tamara Johorko 5.6

ŠOLA NEKOČ IN DANES

SREČANJE Z NEKDANJIMI UČENCI NAŠE ŠOLE

Učitelji in učenci smo sklenili, da povabimo v šolo nekaj nekdanjih učencev. Želeli smo izvedeti, kako je bilo v šoli takrat, ko so še oni trgali hlače na šolskih klopeh.

Postavili smo jim veliko vprašanj in nanje dobili tudi izčrpne odgovore. Danes vam jih bomo nekaj tudi predstavili.

1.S KATERIM LETOM STE ZAČELI HODITI V ŠOLO?

V tem ni bilo nobene razlike, naše šolanje se je začelo s sedmim letom, tako kot danes.

2.KAKO DOLGA JE BILA VAŠA POT V ŠOLO?

To je bilo odvisno, od kot smo hodili v šolo. Najdaljšo pot so imeli naši vrstniki iz Sestrž in Narapelj, ki so do šole hodili uro in še več. Poleti smo si pot krajšali po bližnjicah, pozimi pa to zaradi visokega snega ni bilo mogoče.

3.STE SE TUDI VI KDAJ VOZILI V ŠOLO Z AVTOBUSOM?

Naš avtobus so bile naše noge, navadno obute v težke čevlje, ki smo jih podedovali od starejših bratov ali sester, hodili pa smo tudi bosí.

4.V ČEM STE NOSILI ŠOLSKE POTREBŠČINE?

Navadno v doma izdelanem nahrbtniku ali »cekarju« sicer pa potrebščin nismo imeli veliko. V nahrbtniku smo imeli tablico z gobico in kamenček ter skromno malico.

5.S ČIM STE PISALI V VAŠEM OBDOBLU?

Na tablico smo pisali s kamenčkom, pisalom podobnim svinčnikom, vendar zelo občutljivim, saj se je ob nepazljivosti hitro zlomil. Ko smo dobili prve zvezke, smo začeli pisati s peresniki. Sestavljala so jih lesena držala in pero, ki je bilo vtaknjeno vanje. Pero smo namočili v črnilo, ki je bilo nalito v črnilniku. Sedaj so se začele težave. Če smo zajeli na pero preveč črnila, se je navadno zgodilo, da nam je velika kaplja padla na zvezek, ravno tam, kjer ne bi smela...

In takrat je sledila kazen.

6.SO BILI UČITELJI STROGI?

Učitelji so bili strogi, saj so tudi morali biti, saj je bilo v razredih veliko učencev, včasih tudi petdeset. Kljub takemu številu učencev smo pridobili veliko znanja in spoznali veliko stvari, ki so nam bile prej neznane.

Učenci, 4.a

KAKO SO VČASIH HODILI V ŠOLO

Moji starši so hodili v šolo od leta 1938 naprej. V šolo so hodili peš. Preden so odšli v šolo, so morali napasti živino. Pozimi niso vedno šli v šolo, ker niso imeli obutve. Malice v šoli ni bilo, zato so jo nosili s sabo. Malica je bila: orehi, jabolka in domači kruh. Učenci so si kruh zamenjevali, ker je bil sosedov kruh drugačnega okusa. Na poti v šolo so se dostikrat stopli. Manjšim otrokom so večji otroci jemali kruh. Zato so v šoli ostali brez malice. takrat ni bilo zvezkov, zato so pisali na tablice. Naloga, ki so jo doma napisali, se jim je na poti v šolo dostikrat zbrisala.

Tadeja Babulč, 1.a

BABICA MI JE POVEDALA

Moja babica je hodila v šolo na Videm pri Ptuj. Učitelji so bili strogi. Če si bil priden so bili prijazni, včasih tudi ne, če si pozabil nalogo. Če pa si bil poreden, si pa mogel nastaviti roke in si dobil po rokah s šibo. Mize so imeli lesene. V eni klopi so lahko sedeli štirje učenci. Peresnice so imeli lesene. V 1. in 2. razredu so imeli peresnico in kredico.

Helena Turk, 2. razred

BABICA MI JE POVEDALA

Moja babica je obiskovala osnovno šolo Naraplje. Nato se je v 3. razredu preselila v osnovno šolo Žetale. Poleti je hodila bosa, pozimi pa v škornjih. Bila je slabo oblečena. Takrat tudi niso imeli elektrike. Nalogo je delala pri petrolejki. Pisala je s svinčnikom in peresnikom. Pisala je v zvezek, imela je dva zvezka, računico in berilo ter škatlico. V šolo je hodila peš pol ure. V šoli tudi ni imela malice. Večkrat je morala ostati doma in delati.

Nastja Korez, 2. razred

MUCA NE MORE SPATI

Muca ne more spati

*Sredi noči
se muca Maca zbudi.
Zbudi se in ne ve,
kaj počela bi še.
Počela je že vse stvari,
za katere zdaj mar ji ni.*

*Ko takole razmišlja
in gleda v nebo,
vidi luno, ki gleda jo.*

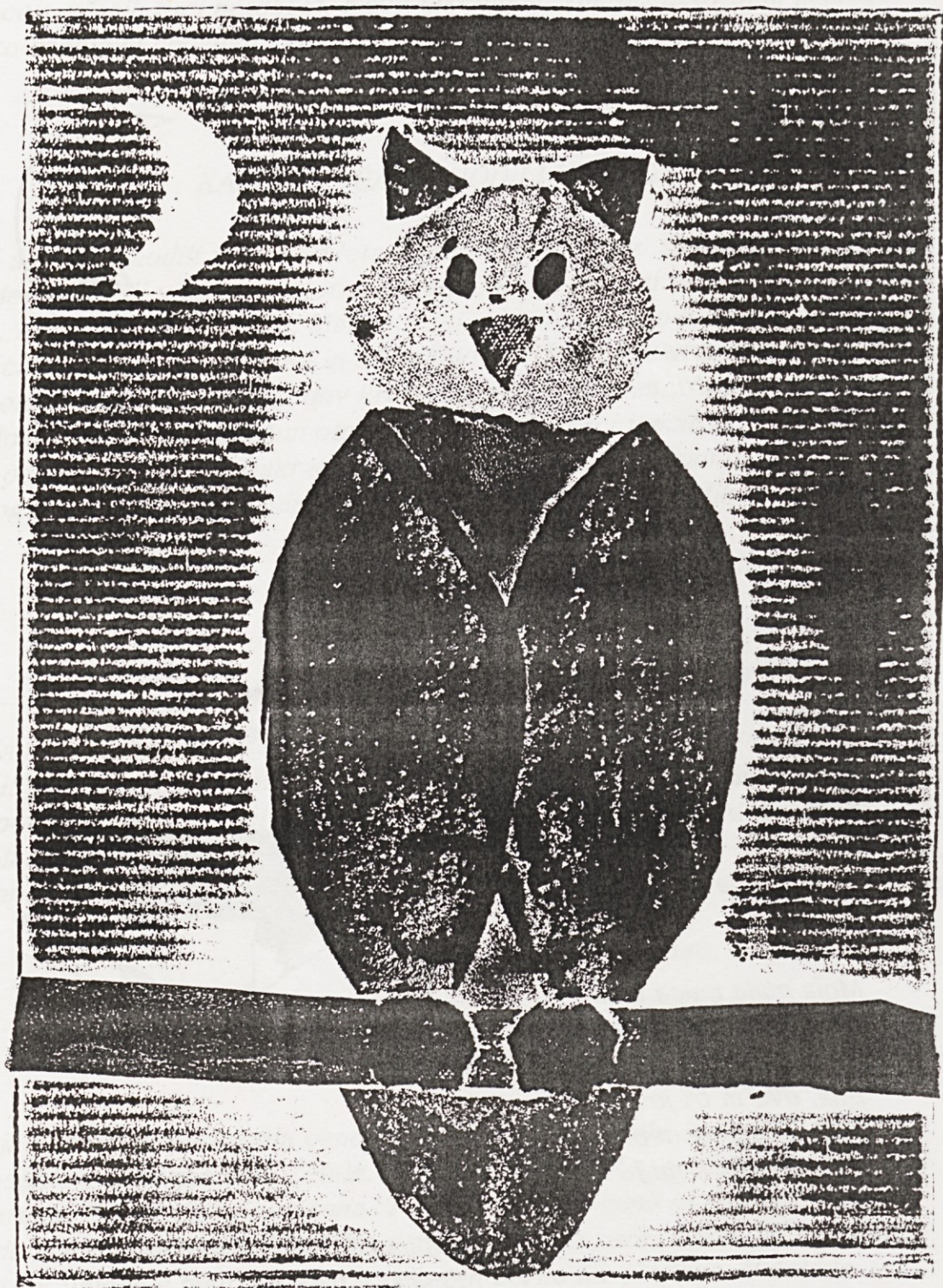
*Sprašuje luno,
kaj počela bi,
a luna ji ne odgovori.
Ko se takole kratkočasi,
premaga jo sen,
še v luno pogleda in zadrema.*

*Moja mala muca bela.
Azijska zima jo je vzela.
Tam za grmom je sedela.
Ena, dve in tri je štela.
Je prišla zima debela.
Azijsko muco mi je vzela.*

*Čaplja zdaj zima z mojo muco.
Enkrat v tropu, drugič v galopu.
Pa pride zima afriška in vzame muco
azijsko.*

*Sedaj je muca afriška,
ker ni več v rokah azijske.*

GRAD IN RDEČA VRTNICA KRALJEVA DRUŽINA

GRAD IN RDEČA VRTNICA

Tam za gorami in vodami
lepi grad stoji,
v njem pa veseli mladi
princ živi.

Je čeden in nasmijan,
delal bi rad, pa je premlad.
Služabnica mu čisti
in vrtnar za grad skrbi.

Zraven gradu raste,
vrtница rdeča in cveteča.
Princ jo občuduje in z vsakim
dnem jo dlje pogleduje.

Lepa je in rdeča,
vsaki dan ima nov cvet,
včasih rdeč in tudi bel.

Zraven gradu raste še zdaj,
rožica cvetoča,
v gradu pa živi veseli princ
in ženkica bodoča.

Mojca Brglez, 5.a

KRALJEVA DRUŽINA

V daljni deželi,
v dolini zeleni,
v lepi hiši,
kralj se sliši.

Z njim živi kraljica mlada
in njunih pet hčera.
Ena lepša od druge
je nekoč bila.

A hčere so se omožile
in z možmi odšle,
da kralj in kraljica
sama ostala sta.

Nejc Novak, 5.a

NAŠ IZLET, JAZ IN MOJA PESEM

NAŠ IZLET

V TOREK SMO SE ZBRALI PRED ŠOLO. PO NAS JE PRIŠEL AVTOBUS IN NAS ODPELJAL V KIDRIČEVO. KMALU JE PRIPELJAL VLAK ZA MARIBOR. NA VLAKU JE BILO ZELO LEPO. GLEDALI SMO SEMAFORJE TER VLAKE, KI SO PELJALI MIMO. KONČNO SMO PRISPELI NA ŽELEZNIŠKO POSTAJO V MARIBORU, KJER SMO SE POGOVARJALI S PROMETNIKOM IN SI NATO OGLEDALI RAZSTAVLJENE VLAKE. PO NAS JE PRIŠEL AVTOBUS. Z VZPENJAČO SMO SE ODPELJALI NA POHORJE. Z VRHA SMO VIDELI MARIBOR. NATO SMO SE Z NAŠIM AVTOBUSOM ODPELJALI PROTI DOMU. OGLEDALI SMO SI ŠE TRGOVINO Z ŽIVALMI IN LETALIŠČE, KJER IMAJO RAZSTAVLJENO LETALO. USTAVILI SMO SE TUDI V MCDONALDSU.

Petra Cep, 1.a

TO SEM JAZ

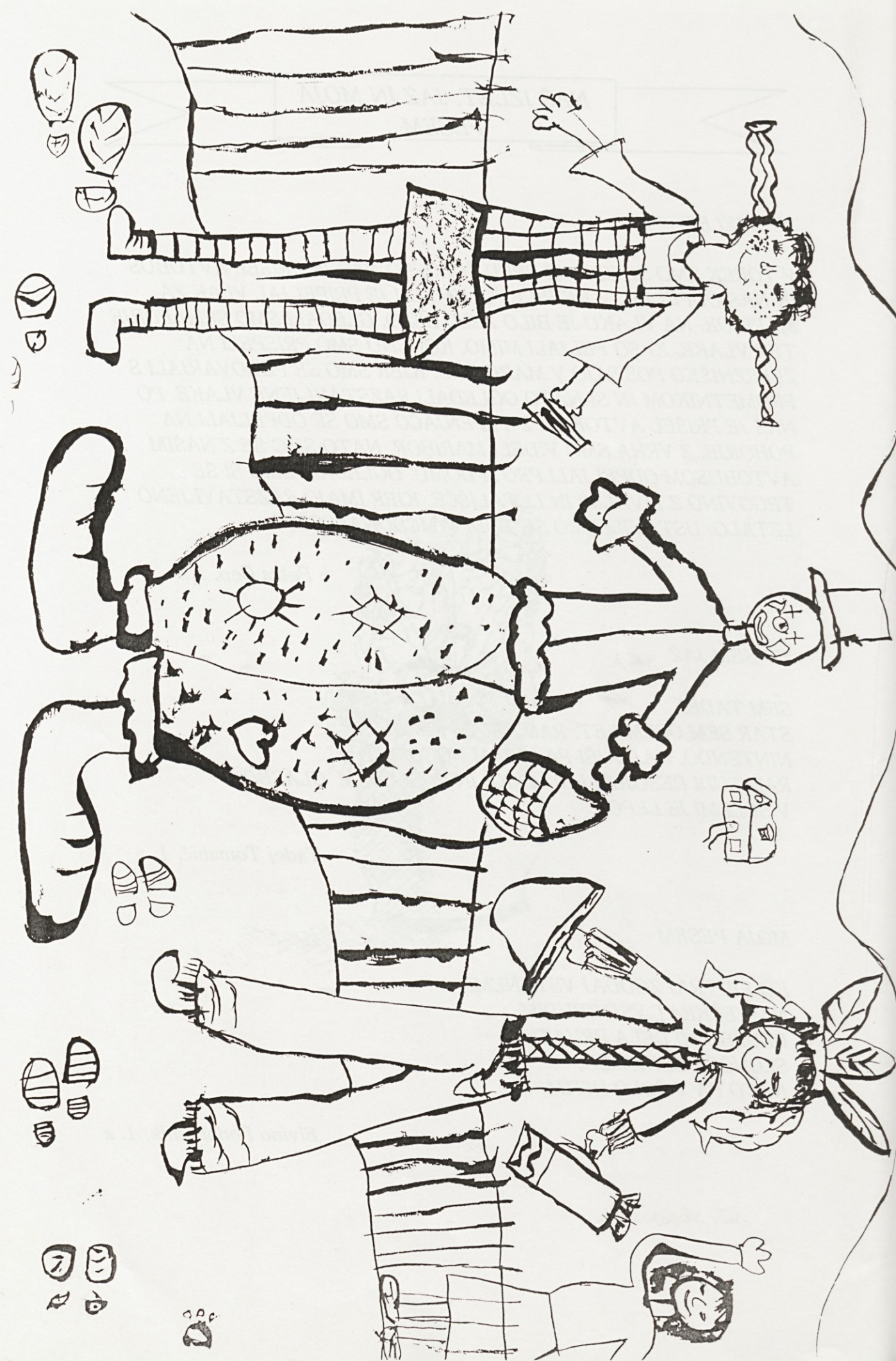
SEM TADEJ,
STAR SEM OSEM LET. RAD IGRAM IGRICE
NINTENDO, NAJRAJŠI PA IGRAM NOGOMET.
RAD TUDI REŠUJEM KRIŽANKE IN POSLUŠAM GLASBO.
V ŠOLI MI JE LEPO.

Tadej Tomanič, 1. a

MOJA PESEM

KO ZJUTRAJ ZGODAJ VSTANEM,
NAJVEČKRAT VSE ZBUDIM,
DRUŽBO MI DELA PRIJATELJ -
SLONČEK BENJAMIN,
NATO PA V ŠOLO HITIM.

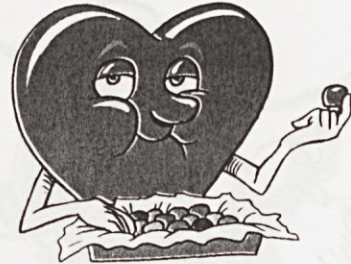
Elvino Podbrežnik, 1. a

PRVA LJUBEZEN

PRVA LJUBEZEN

Moja prva ljubezen je bila lepa,
vendar ljubezen je slepa.
Ko si zaljubljen se ti v glavi vrti,
zato k tebi prihiti tvoja prva ljubezen.
Ljubezen je lepa, začarana, magična,
zato jo ljubi in je ne izgubi.

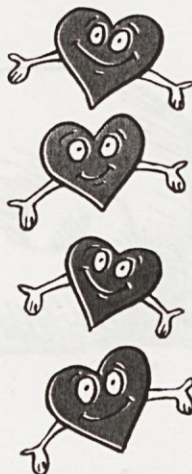
Kristijan Lovrenčič, 8.b

ZAKAJ JAZ

Sedim tukaj,
v mraku svoje sobe
in srce mi joče,
tebe hoče.
Zakaj te ljubim?
Zakaj po licu solze tečejo mi?
Zakaj nad mano
mi ne sonce.
In sprašujem se:
Zakaj jaz?

Rosana Turkuš, 8.c

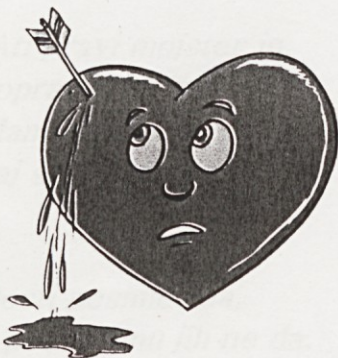
MOJA PRVA LJUBEZEN

Prva ljubezen,
je pot do sveta.
Obišče te, ko pride mladost
in zaspi, ko pride starost.
Prihaja princ na belem konju
In vse diši po njegovem vonju,
meni pa srček skaklja
In pravi to je sreča tvoja.
Ko pridejo leta,
se vse zapleta,
A vseeno ostanejo lepi spomini
o prvi ljubezni.

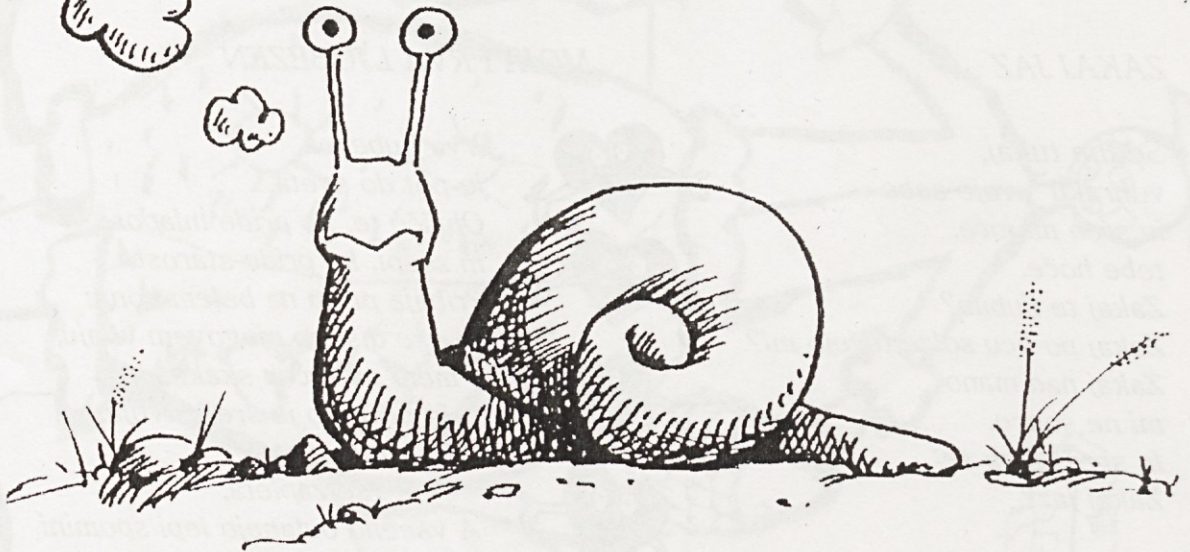
MOJA LJUBEZEN

Moja ljubezen je
prevelika bolezen.
Ljubezen je kot vrtnica
cvetoča v vrtu,
ampak bo kmalu
obležala na vrtu.

Sanja Korez, 8.razred

MISLI!

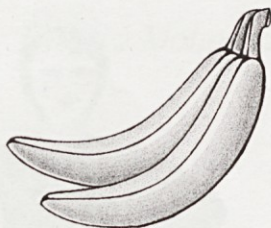
PESEM – MOJ NEMIR

OPICA

Opica rjava je,
jezno rada gleda te.
Rada skače in nori,
dokler po glavi jih ne dobi.

Podoba prava človeka je,
čeprav noro obnaša se.
Plezat spretno zna
in spusti se do gladine morja.

To pesmico pišem zato,
ker rada opazujem opico.
Pa čeprav me gleda grdo,
ji ponudim banano to.

Gleda me in si misli:
» Ne dobiš me kar tako,
nekaj moraš narediti za to!«
In že mi teklo je po glavi,
to pa je bil curek pravi.

Skrivoma se hihitala je
in banane meni vzela je.
Jezna sem bila tako,
da sem obrnila se in
odšla po mrzlo vodo
ter z njo polila opico.

ATI

Ati pravi mojster je,
popraviti mi zna vse.
Mamo rad ima ,
saj se večkrat zabavata.

Dosti pesmic zna,
a peti se mu jih ne da.
Rada ga imam,
pa naj bo noč ali pa dan.

Avto voziti spretno zna,
zato me dostikrat kam odpelja,
mama pa za kazen
mora bit doma.

Ko pa on se razjezi,
bolje, da me v bližini ni...
še mama ga komaj pomiri.

MAMA

Moja mama pridna je zelo,
saj vsak dan pomiva posodo to.
Večkrat se razjezi
in nato odpočije si.

Vem, da rada me ima
in da dobra učenka sem vsa.
Zelo se razveseli,
ko petico domov prinesem ji.

Vedno stoji ob strani mi,
me tolaži in bodri.
Kdor mame nima rad,
pa naj takoj gre spat,
kajti mama je največji zaklad.
Za koga to ne drži,
tako po riti jih dobi!

JAZ

Sem majhna in debela
kakor volna porumenela.
Sem učenka petega b,
ki čisto nič ne ve.

Vedno trepetam,
kadar me je česa sram.
Izdelujem najrazličnejše stvari,
ki vsak jih rad pohvali.

Ponavadi sem vesela,
če nisem mala cmera-jera,
včasih pa sem prava pokora
drugič pa spet prava mala fora.

Ko pogledam se v ogledalo
pa vidim eno veliko budalo.
Takšna sem jaz –
nisem angel, ne hudič,
ampak mali pametnjakovič.

NA KMETIJI POHOD NA JELOVICE

NA KMETIJI

*Na kmetiji je lepo,
vsak dan trdo delajo,
kravam treba jesti dati,
zato ne smejo dosti spati.*

*Mačke, pujsi in govedo,
koze, ovce in še kaj,
vse to je kmetom božji dar.*

*Vreme nikdar jim ne paše,
ker krave ne dobijo paše,
v hlevu vse preglasno je,
ker krave lačne bile so vse.*

*Zvečer pa spet vse tiho je,
zato gospodarju dolgčas je,
ker v hlevu nič več ne dere se.*

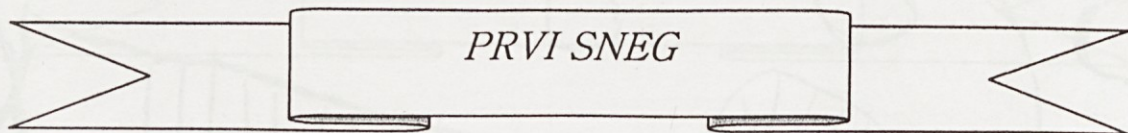
Tamara Mohorko, 5,b

POHOD NA JELOVICE

V soboto, 14. 9. 2002, smo se zbrali na avtobusni postaji na Bregu. Odpravili smo se po glavni cesti. Nato smo zavili levo po makadamu do Skralške. Potem smo šli po velikem bregu. Spotoma smo pobirali kostanje. Nekateri so jih dali v nahrbtnik, nekateri pa v čepico. Ustavili smo se pri sosedovem vikendu, zraven so imeli psa z imenom Piki. Naprej smo šli na vrh. Tam smo pomalicali. Po malici smo se igrali, fotografirali, pogovarjali in plezali.

Jakec Kamenšek, 3. a

PRVI SNEG

*Danes začelo je snežiti
in otroško veselje vstalo je,
toda ptički se ne morejo ženiti,
zato vse v vasi zaspalo je.*

*Snežinke bele so drvele
čez hribe in gore,
padale so zelo vesele,
saj slišale so glasove te.*

*Otroci so smejali se,
ker Oto v ledeno vodo padel je.
S sanmi so odpeljali se,
Oto pa med tem zaplaval je.*

*Prvega snega se vsi veselimo
po dolgih poletnih dneh,
nato pa si vsi zaželimo,
da stopali bi po sneženih poteh.*

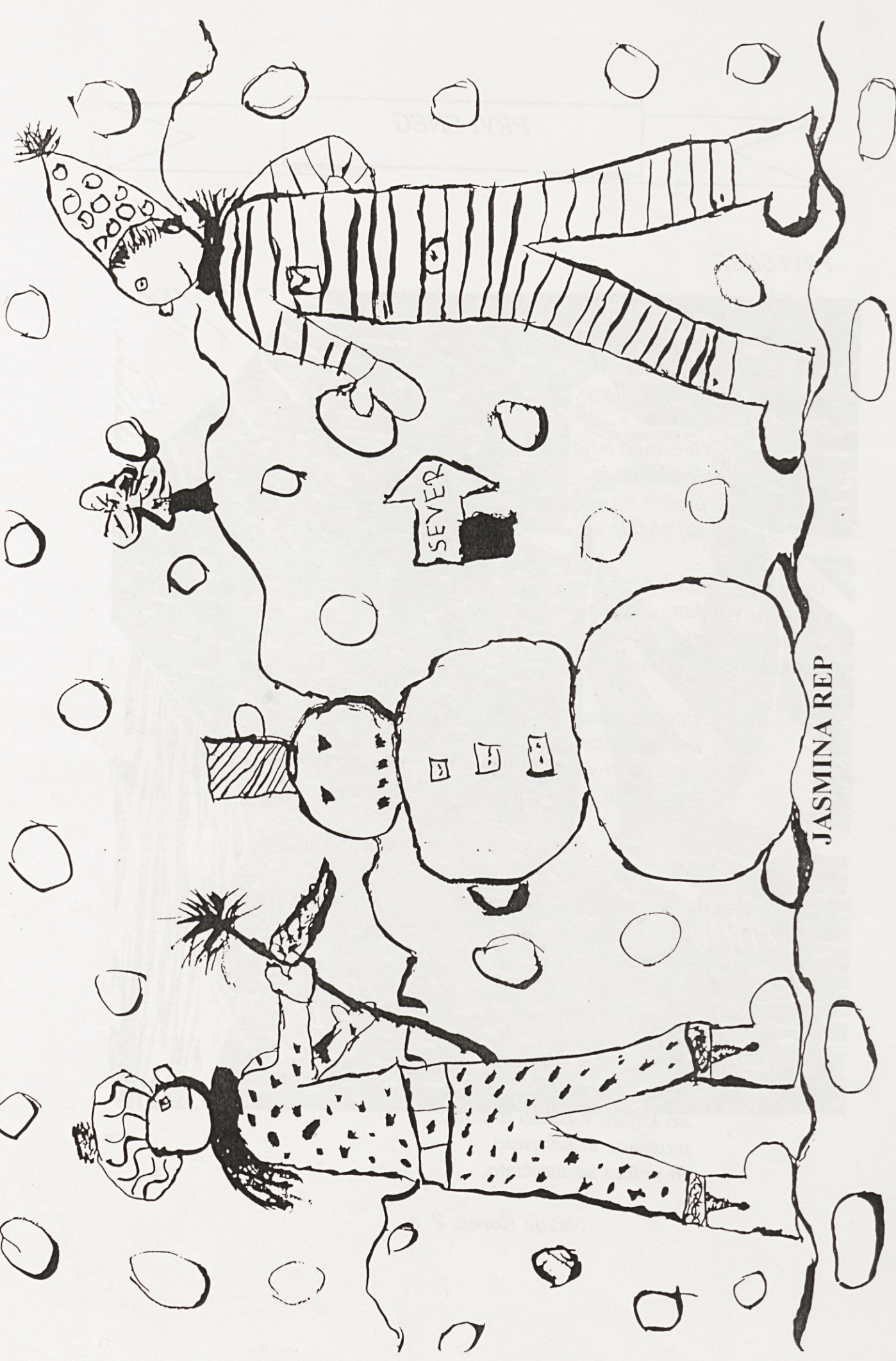
Jasmina Rep, 5.b

V ŠOLI

*V šoli vsi sedimo,
pridno se učimo,
pesmi pišemo,
radi rišemo*

*Vsi se veselimo,
ko knjigo v rokah držimo,
možgane si bistrimo.
In veliko se naučimo.*

Nastja Korez, 2. a

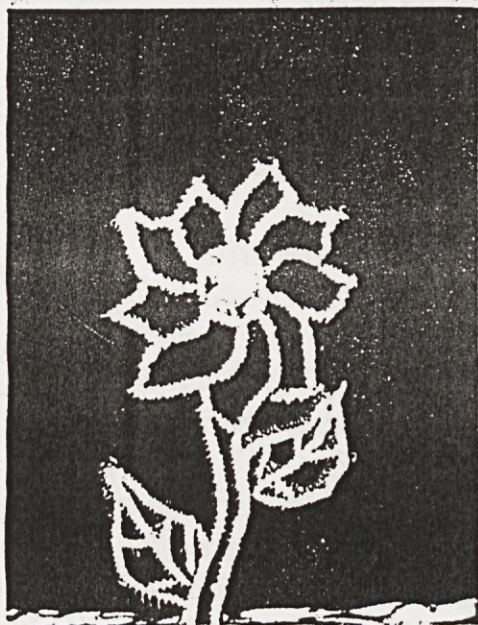
JASMINA REP

INTERVJU S SAŠO PAVČEK

1. *Kraj rojstva?*
Ljubljana
2. *Kraj odraščanja?*
Primorska in Ljubljana
3. *Ste imeli zanimivo otroštvo?*
Ja, čeprav sem se raje kot z drugimi igrala sama.
4. *V kateri šoli ste gulili šolske klopi?*
V Ljubljani – Tone Čufar.
5. *Kdaj ste se odločili za ta poklic?*
V gimnaziji, ko sem bila stara 16 let.
6. *Kaj o vašem poklicu meni družina?*
Da je težek in zahteva celega človeka.
7. *Kako dolga je bila pot do uspeha?*
8 let osnovne šole, 4 leta gimnazije, 4 leta na akademiji in eno leto v Parizu.
8. *Kdaj je bila odigrana vaša prva igra?*
V gimnaziji, ko sem bila stara 15 let – Sen kresne noči
9. *Kaj igrate večkrat: stransko ali glavno vlogo?*
Odigrala sem 80 različnih vlog v gledališču, majhne, srednje in v zadnjih desetih letih predvsem velike.
10. *Kateri lik iz gledaliških iger vam je najbolj všeč in najbolj podoben?*
Najbolj podobna in tudi najbolj mi je všeč vloge Antigone. To je ženska, ki reče tudi stavek: Ne da sovražim, da ljubim, sem na svetu!
11. *Kdo je vaš idol na odru?*
Duša Počkaj
12. *Kaj bi bili, če ne bi bili igralka?*
Pisateljica ali vrtnarka.
13. *S katerim tujim igralcem bi najraje igrali?*
Anthony Hopkins
14. *Kakšne knjige najraje berete?*
Romane, pesmi, tudi filozofske knjige, ...
15. *Se ukvarjate s katerim športom?*
Redno se ne okvarjam z nobenim športom. Občasno tečem, plavam, kolesarim in če imam čas, grem v naravo.
16. *Kateri so vaši hobiji?*
Kuhanje, vrtnarjenje, pogovarjanje z zanimivimi ljudmi...
17. *Največja norost, ki ste jo naredili?*
Iz osnovne šole: oponašala sem učitelja matematike pred celo šolo na odru in kasneje zaradi tega imela slabše ocene.

18. Največja prelomnica v vašem življenju?
Rojstvo sina Maja.
19. Prvi poljub:
Pri 16
20. Prva ljubezen:
Pri 17
21. Prvi vtis o šoli?
Slab.
22. Prvi ponesrečen nastop?
Če po resnici povem, z nobenim svojim nastopom nisem povsem zadovoljna.
23. Ali vas ljudje prepoznavajo bolj po vašem delu ali po vašem očetu?
Mislim, da po mojem delu.
24. Kakšne so vaše želje v novem letu?
*Mir, da bi se spočila.
Da bi bilo doma v družini vse lepo.
Da bi lahko delala to, kar mi prinaša srečo.*

*Natalija Gajšek, Nina Tominc,
Sabina Bele, Sanja Božičko*

1. OBTIS
LINOREZ

NASLEPSA
ROŽA

MARKO
PISLAL
22.5.2003

Katerega spola je računalnik?

Odgovor ženske skupine: MOŠKEGA

Utemeljitev:

- 1. Če hočete vzbuditi njihovo pozornost, jih je potrebno najprej priklopiti.*
- 2. Na voljo imajo obilico podatkov, pa vseeno nimajo pojma.*
- 3. Domnevno naj bi ti pomagali rešiti tvoj problem, vendar so večino časa oni tisti, ki so problem.*
- 4. Kakor hitro se zavežete enemu, spoznate, da bi si – če počakate le majčkeno dlje – lahko priskrbela boljši model.*

Odgovor moške skupine: ŽENSKEGA

Utemeljitev:

- 1. Nihče – razen ustvarjalca ne more razumeti njihove notranje logike.*
- 2. Jezik, ki jim je vgrajen in s katerim se običajno pogovarjajo z drugimi računalniki, je razen njim, vsem drugim nerazumljiv.*
- 3. Tudi najmanjša napakica se shrani v njihovem dolgotrajnem spominu, tako da se pozneje lahko uporabi.*
- 4. Kakor hitro se zavežete eni, ugotovite, da vsaj polovico svojega denarja porabite za njene datoteke.*

Lebenstraum (Evropski literarni natečaj)

Fast jeder Mensch hat Träume und Wünsche, genauer gesagt jeder Mensch hat Träume. Einige Träume der Menschen sind groß, aber einige Träume sind zum Beispiel Popstar zu werden oder ein berühmter Sportler oder Schauspieler zu werden. Die kleinen, für einige unbedeutende Träume sind für die einfachen Leute die schönsten Träume überhaupt. Das sind: eine Mutter oder Vater zu werden, nur einfach glücklich zu sein oder gute Freunde finden.

Ich meine, dass meine Träume zum Teil klein und zum Teil groß sind. Ich glaube, dass die schönsten Träume die Kinderträume sind. In der Träumen der Kinder ist alles möglich und alles ist schön und gut. Auch in uns sind noch einige Kinderträume geblieben. Wir müssen sie nur suchen. Wenn man wächst, wachsen auch die Träume und Wünsche. Träume sind etwas, an das man sich fest anklammert und wenn man Glück hat, dann gehen sie sogar in Erfüllung. Aber das passiert nicht vielen Menschen. Die kleinen Träume sind sehr schön und ich glaube solche Träume haben die armen afrikanischen Kinder. Sie haben nicht viele Träume, sie wünschen sich nur etwas zu essen und zum anziehen. Das sind sehr einfache Träume. Aber es gibt auch Menschen, die die Träume und Wünsche nicht respektieren.

Meine Träume sind verschieden. Ich bin erst 14 Jahre alt, aber meine Wünsche sind schon für die nächsten 30 Jahre „gemacht“. Ich weiß, dass nicht alle Träume in Erfüllung gehen können, aber ich will meine Träume zum Teil verwirklichen. Meine Wunsch ist eine glückliche Familie zu haben. Ich möchte auch sehr viel reisen und die Kultur der anderen Menschen studieren. Ein Traum ist mir besonders wichtig, und das ist der, dass ich anderen Menschen mit Rat und Tat zur Seite stehen kann und ihnen zu Verwirklichung ihrer Träume helfe. Ich möchte den Kindern, die kein Zuhause haben ein Zuhause finden, oder ihnen auf eine andere Art und Weise helfen. Wenn ich jemals reisen werde, dann möchte ich nach Afrika gehen und den armen Leuten dort helfen. Aber ich will nicht nur nach Afrika reisen, sondern auch nach Griechenland, nach Deutschland, ... Kurz gesagt, ich möchte um die ganze Welt reisen. Manchmal glaube ich, dass ich zu viele Wünsche und Träume habe, aber dann weiß ich wiederum, dass sich einige in Luft auflösen können und dann werden nur die wirklich wichtigen Träume bleiben.

Einige Träume platzen wie ein Luftballon, aber dagegen sind andere Stark wie ein Berg. Ich weiss, dass jeder Mensch Träume haben muss,

weil es sich erst dann lohnt zu leben. Für unsere Träume müssen wir kämpfen, damit sie in Erfüllung gehen. Wenn wir einmal 60, 70 oder sogar 80 werden, werden die, die es geschafft haben ihre Wünsche und Träume zu verwirklichen sagen: „Wir lebten nicht um sonst.“ Und zuletzt noch meine ganz persönlichen Wünsche und Träume: Meine Wünsche sind, dass ich die richtige Schule wähle, meine große Liebe finde und meine Traumarbeit bekomme.

Melanija Korže, 8.b

WEIHNACHTSWÜNSCHE

Ich wünsche mir, dass an diesem Weihnachten alle Kinder glücklich und zufrieden sind. Ich wünsche mir, dass es weniger Aids gibt und weniger kranker Menschen. Für mich wünsche ich mir dieses Jahr gesund zu bleiben einen guten Abschluß zu machen.

Melanija Korže, 8.b

WEIHNACHTSWÜNSCHE

- ich wünsche mir eine neue Schule*
- ich wünsche mir Weltfrieden*
- ich wünsche mir eine schöne Welt, auf der man nicht hungern muss*
- ich wünsche mir schöne, weiße Weihnachten*
- ich wünsche mir, dass die Menschen nicht in die Natur eingreifen*
- ich wünsche mir, dass zwischen den Rassen Gleichberechtigung herrscht.*

Danica, Melanija, Mojca, Luka, Rok, Biserka, Anuša (učenci dodatnega pouka osmih razredov)

Poleg opravljanja šolskih obveznosti se učenci OŠ Majšperk udeležujejo tudi različnih tekmovanj in na njih dosegajo lepe rezultate.

SLOVENŠČINA

TEKMOVANJE IZ SLOVENŠČINE – TEKMOVANJE ZA CANKARJEVO PRIZNANJE

Tekmovanje za Cankarjevo priznanje poteka vsako leto pod drugačnim naslovom. V letošnjem šolskem letu je bil naslov tekmovanja Drugačnosti. Učenci so morali prebrati predpisano literaturo, ki je tako ali drugače obravnavala drugačnost v naši družbi. Razmišljali in vrednotili so probleme tistih ljudi in skupin, ki po mnenju drugih in nekaterih napisanih in nenapisanih pravil odstopajo od povprečja oziroma » normalnega «. Izhajali so iz knjige Janje Vidmar Princeska z napako. To je pripoved o mladi begunki Fatimi, ki je skupaj s starši zaradi vojne v Bosni skrivaj pribežala v Slovenijo. Od svoje okolice izstopa po izgledu, obnašanju, veri, oblačenju, govorjenju, mišljenju, po svoji revščini in tudi upornosti. Okolici ne zaupa, tudi takrat, ko ji ta hoče dobro. Za razumevanje in vrednotenje so morali učenci poznati tudi širšo problematiko begunstva in marginalcev.

Tekmovanje je organizirano dvostopenjsko. Na šolskem tekmovanju lahko učenci dosežejo bronasto priznanje, če zberejo 75 točk in več. Na državno tekmovanje pa lahko naša šola pošlje v skladu s pravilnikom le tri najboljše učence. Pravilnik namreč določa število tekmovalcev glede na število vseh otrok na šoli. Na državnem tekmovanju pa učenci lahko dosežejo srebrno ali zlato Cankarjevo priznanje. Kriteriji za pridobitev priznanja se določajo vsako leto sproti (glede na število tekmovalcev). Šolsko in državno tekmovanje traja tri šolske ure. Prvo uro tekmovalci rešujejo nalogo objektivnega tipa, ki zajema natančno poznavanje predpisane literature.

Dve šolski uri pa sta namenjene pisanju pisne naloge (spisa, eseja, vrednotenje prebranega).

Ocenjevanje učenčevega pisnega besedila je najtežje kljub predpisanim kriterijem, kajti bister in nadarjen učenec se težko omeji na vse

zahtevane sestavine in tako napiše vsega po malem in nič poglobljeno, kar bi bil cilj lastnega razmišljanja.

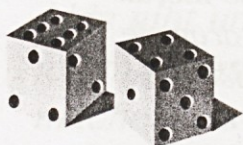
V letošnjem šolskem letu je na naši šoli tekmovalo za Cankarjevo priznanje 15 učencev. Predpisana knjiga Janje Vidmar se jim sicer ni zdela preveč zahtevna, vendar je ob tako aktualni problematiki težko objektivno razmišljati, kajti učenci so pod vplivom različnih mnenj in pripomb o beguncih, ki jih slišijo doma, v šoli, med vrstniki... Pri urah, ki jih v šoli namenimo pripravi učencev za tako tekmovanje, pa predelamo le predpisano literaturo.

Mentorica:

Danica Lorber

MATEMATIKA

TEKMOVANJE ZA SREBRNO VEGOVO PRIZNANJE IZ MATEMATIKE

V soboto, 29. 3. 2003 je bilo tekmovanje za srebrno Vegovo priznanje iz matematike. Tekmovanja se je udeležilo 9 učencev naše šole:

6.razred. Hana Jurič, Petra Kojc in Dušan Zakelšek

7.razred. dejan Kamenšek, Natalija Gajšek, in Tom Peinkihar

8.razred. Anuša Eberl, Luka Šilovinc in Rok Stričič.

Priznanje sta osvojila Rok Stričič in Dušan Zakelšek.

Rok Stričič je osvojil prvo mesto v kategoriji osmih razredov in se tako uvrstil na državno tekmovanje, Dušan Zakelšek pa prvo mesto v skupini šestih razredov.

Mentorici.

Zinka Pintar, Evelin Brglez

FIZIKA

TEKMOVANJE IZ FIZIKE ZA STEFANOVA PRIZNANJA

V torek, 4.3.2003, ob 13.uri je bilo organizirano šolsko tekmovanje iz fizike za Stefanova priznanja. Pustni torek je bil edini možen datum zaradi počitnic v Mariboru in Ljubljani.

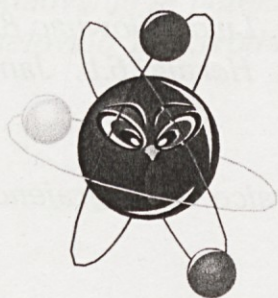
Na šolskem tekmovanju se je zbralo veliko učencev in učenk iz sedmih in osmih razredov. Pri tekmovanju smo lahko uporabljali: šolske učbenike, pisalni in risalni pribor, geotrikotnik ter žepno računalo. Ko smo s tekmovanjem končali, smo

odšli domov in čez nekaj dni izvedeli kdo se je uvrstil na področno tekmovanje, ki je potekalo v enajstih regijah. Žal se na področno tekmovanje lahko uvrstila le dva učenca iz sedmih in osmih razredov, ki pozneje tekmujeta skupaj. Veliko je bilo veselja in razočaranja. Na področno tekmovanje smo se uvrstili: Luka Šilovinac in Bojana Selinšek iz osmega razreda, ter Natalija Gajšek in jaz iz sedmega razreda. In tako smo se v soboto, 15. 3. 2003, zjutraj odpeljali do OŠ Angela Besednjaka, kjer so nam povedali nekaj vzpodbudnih besed in tekmovanje se je kmalu začelo. Pravila so ostala enaka, le učna snov se je malo razširila. Področno tekmovanje se je končalo, sledilo je popravljanje testov in razglasitev rezultatov, ki pa jih nismo mogli počakati. Med potjo proti domu smo bili vsi neučakani pa tudi veseli, ker je bila za nami nova izkušnja. Doma smo na internetu pogledali rezultate ter ugotovili, da smo vsi dosegli srebrno stefanovo priznanje. Toda le malo je manjkalo, da se nismo uvrstili na državno tekmovanje.

Sabina Bele, 7. b

KEMIJA

POROČILO ŠOLSKEGA TEKMOVANJA IZ KEMIJE ZA PREGLOVO PRIZNANJE, KI JE BILO V ŠOLI 3.2.2003.

Tekmovanje je potekalo v fizikalni učilnici in v učilnici 4.

Tekmovalo je 11 učencev 7. razreda in 16 učencev 8. razreda.

Bronasta Preglova priznanja so osvojili:

Tamara Kokot 7.a, Samo Lešnik 7.a, Nejc Jurič 7.a, Tom Peinkihher 7.b, Sabina Bele 7.b, Rok Strižič 8.c.

POROČILO DRŽAVNEGA TEKMOVANJA IZ KEMIJE ZA PREGLOVO PRIZNANJE, KI JE BILO V SOBOTO 22.3.2003 NA OŠ BREG.

Tekmovali so:

Nejc Jurič 7.a, Samo Lešnik 7.a, Tamara Kokot 7.a, Rok Strižič 8.c.

Srebrno Preglovo priznanje je osvojil Nejc Jurič 7.a.

Mentoroca:
Nada Planinc

NEMŠČINA

ŠOLSKO IN DRŽAVNO TEKMOVANJE

Šolsko tekmovanje iz nemškega jezika je bilo izvedeno 11. 11. 2002. Tekmovanja se je udeležilo 16 učencev, od katerih je šest učencev osvojilo bronasto priznanje, štirje pa so se uvrstili na državno tekmovanje.

Bronasta priznanja so osvojili:

Mojca Doberšek 8.a, Danica Trifunac 8.a, Melanija Korže 8. b, Denis Dordievski 8.b, Aleš Auguštin 8. b, Luka Šilovina, 8.c.

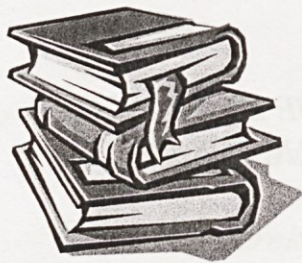
Na državnem tekmovanju, ki je potekalo 7. 02. 2002 v Sv. Juriju ob Ščavnici je Mojca Doberšek iz 8.a razreda osvojila zlato priznanje, Danica Trifunac iz 8.a srebrno priznanje in prav tako Melanija Korže iz 8.b srebrno priznanje.

EVROPSKI LITERARNI NATEČAJ

Oktobra 2000 so učenci višje stopnje (5., 6. in 8. razredov) sodelovali na evropskem literarnem natečaju z naslovom „ Literatur überwindet Grenzen“. Pisali so na temo „Lebenstraum“. Sodelovalo je 12 evropskih držav. Tekmovanja se je udeležilo 10 učencev:

Melanija Korže 8.b, Aleš Auguštin 8.b, Rok Strižič 8.c, Luka Šilovinac 8.c, Danica Trifunac 8.a, Bojana Selinšek 8.b, Jerneja Hernja 6.b, Janez Mohorko 6.a, Petra Kojc 6.a, Mihaela Strmečki 5.b.

Čeprav se na tekmovanju nismo uvrstili med zmagovalce oz. nagrajence, je pomembno, da smo sodelovali in se trudili.

BRALNA ZNAČKA „BÜCHERWURM“

V začetku marca so se sedmi in osmi razredi udeležili bralne značke „Bücherwurm“ Oxford centra v Ljubljani. Pisno so bili pohvaljeni vsi, ki so sodelovali. Mojca Doberšek iz 8. a razreda pa je bila nagrajena s knjigo.

Mojca Doberšek 8.a, Danica Trifunac 8.a, Melanija Korže 8. b, Aleš Auguštin 8. b, Luka Šilovinac 8.c , Rok Strižič 8.c, Aleksandra Selinšek, 8.b Anuša Eberl, 8.c Kristijan Lovrenčič 8.b, Bojana Selinšek 8.b.

Mentorica:

Mateja LEŠNIK

RAČUNALNIŠTVO

POROČILO O TEKMOVANJU ZA RAČUNALNIŠKI POKAL LOGO

*ZVEZA ZA TEHTNIČNO KULTURO SLOVENIJE
je 24.5.2003 priredila tekmovanje za računalniški
pokal LOGO.*

*Tekmovanje je potekalo v Rogaški Slatini JVIZ
Rogaška Slatina, Kozjanskega odreda 2, Rogaška
Slatina.*

*Logo je programski jezik, s katerim si učenci razširijo logično
razmišljanje. Na tekmovanju so naloge zahtevale sestavljanje enostavnih
računalniških programov, s tem pa seveda neposredno operiranje z
računalniškimi ukazi, ki pa so se jih učenci seveda naučili.*

*Na tekmovanju so sodelovali 4 učenci iz OŠ Majšperk. To so učenci
Nastja Eberl, Nastja Korez, Tomi Polajžer in Tomaž Rakovec.*

*Računalniško tekmovanje za pokal LOGO je potekalo pod okriljem ZOTKS
– ZVEZE ZA TEHNIČNO KULTURO SLOVENIJE.*

*Na tekmovanju so se vsi tekmovalci dobro odrezali, učenci iz OŠ
Majšperk so v skupini dosegli 2 mesto.*

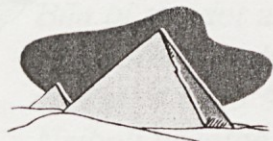
*Tekmovanje je potekalo na državnem nivoju. Na tekmovanju je
sodelovalo 19 zavodov z celotne Slovenije.*

Mentor:

Damjan Šimenko

ZGODOVINA

DRŽAVNO TEKMOVANJE IZ ZGODOVINE

*Dne 25. 3. 2003 je bilo na Ptujju državno tekmovanje iz
znanja zgodovine. Naš učenec Luka Šilovinc je med
šestdesetimi učenci osvojil prvo mesto in zlato
priznanje.*

Mentor:

Darko Supančič

Dijaki na tekmovanjih TE MOJE MIŠICE

Učenci OŠ Majšperk smo se udeležili vseh tekmovanj v igrah z žogo. Največ ekip je bilo pri malem nogometu (16), najmanj ekip pa pri rokometu.

KOŠARKA

Kraj tekmovanja: Ptuj

Doseženo mesto: tretje

NOGOMET

Kraj tekmovanja: Destričnik

Doseženo mesto: šesto

ROKOMET

Kraj tekmovanja: Gorišnica

Doseženo mesto: tretje

ODBOJKA

Kraj tekmovanja: Hajdina

Doseženo mesto: tretje

INTERVJU – Z UČITELJICO
ZEMLJEPISA MILENKO BUTOLEN

1. Ste že kot deklica vedeli, da bo imelo poučevanje v vašem življenju veliko vlogo ?

Ne, nisem si niti predstavljala, da bom kdaj učiteljica.

2. Kako ste se odločili, da boste učiteljica zemljepisa ?

Da bom učiteljica zemljepisa sem se odločila zato, ker je bil na pedagoški fakulteti v Mariboru razpis za študij zemljepisa.

3. So se starši strinjali z izbiro vašega poklica ?

Seveda so se strinjali.

4. Kakšni so vaši spomini na osnovno in srednjo šolo ?

Na osnovno in srednjo šolo imam zelo lepe spomine, ker smo bili vsi prijatelji in smo vedno držali skupaj.

5. Kakšen je bil prvi dan med učenci ?

Zelo lep.

6. Kaj menite, kakšno vas vidijo učenci ?

Mislim, da me vidijo resno in strogo, ampak s tem se ne obremenjujem.

7. Od kod vam toliko energije, ki jo prenašate na učencem ?

Takšna sem po naravi.

8. Kakšen mora po vaše biti dober učitelj ?

Dober učitelj mora biti pravičen in mora znati prisluhniti učencem.

9. Česa ne boste nikoli pozabili ?

Nikoli ne bom pozabila svoje diplome.

10. Kdaj ste bili prvič zaljubljeni ?

V osnovni šoli.

11. Ste bili v šoli dobra in pridna učenka, ali ste kdaj ušpičili tudi kakšno lumparijo ?

V šoli sem bila dobra učenka, ampak tudi pri lumparijah sem bila zraven.

12. Koliko let šolanja je za vami ?

Za mano je 17 let šolanja.

13. Kaj bi počeli, če ne bi bili učiteljica ?

Bila bi geodet ali pa arheolog.

14. Katere so bile najbolj in najmanj prijetne stvari, s katerimi ste se srečali v času študija ?

Najbolj prijetne stvari so bila nova poznanstva in bivanje v študentskem domu. Najmanj prijetna stvar pa je bilo pisanje seminarskih nalog.

15. Najbolj vesel in žalosten dogodek v vašem življenju ?

Najbolj žalosten dogodek je bila smrt moje mame, vesel pa rojstvo mojih dveh nečakov.

16. Kakšni ste, ko niste v službi ?

Ko nisem v službi, sem vesela, ker imam manj skrbi.

17. Kaj bi priporočali mladim, ki bi radi postali tako uspešni kot vi ?

- 17 Kaj bi priporočali mladim, ki bi radi postali tako uspešni kot vi ?
Priporočala bi jim vztrajnost in strpnost.
- 18 Kaj delate, kadar ste sami, o čem razmišljate ?
Ko sem sama, hodim v planine in razmišljam o smislu življenja.
19. So spodrsaljaji pomembne življenjske izkušnje ?
Spodrsaljaji so vsekakor pomembne življenjske izkušnje.
Stari kitajski pregovor pravi: Vse kar te »ubija«, te naredi močnejšega.
20. Kako bi se opisali z nekaj besedami ?
Rada imam tišino in svobodo.
21. Največji uspeh ?
Moj največji uspeh je diploma.
22. Česa si najbolj želite ?
Najbolj si želim dobrih in prijaznih ljudi okrog sebe.
23. Bi v svojem življenju kaj spremenili ?
Seveda. Izbrala bi čisto drugačen način življenja.
24. Vaša najljubša hrana, barva, žival, roža ?
Najraje jem kitajsko hrano, najbolj mi je všeč črna barva, najljubši mi je moj pes Bobi, najlepša roža pa mi je vrtnica.
25. Kateri so vaši konjički ?
Moji konjički so: pohodništvo, minerali, kamnine, urejanje rož, branje knjig.
26. Najljubša zvrst glasbe ?
Rada poslušam Josipo Lisac, Mozarta, Celine Dion.
27. Ker vem, da radi berete, me zanima: kakšne knjige in katera je bila zadnja, ki ste jo prebrali ?
Rada berem potopisne in zgodovinske romane. Nazadnje pa sem prebrala knjigo Lezi med leve.
28. Prav gotovo imate dan, ko vam gre vse narobe. Kaj storite v tem primeru ?
Ko mi gre vse narobe, se odpravim na Resenik.
29. Ali kaj razmišljate o poroki ?
O poroki še ne razmišljam.
30. Se vidite v vlogi mamice ?
Mogoče (vse ob svojem času).
31. Kaj je za vas v življenju najbolj pomembno ?
Prijateljstvo.
31. Kateri kraj je za vas najlepši in zakaj ?
Zame so najlepše žetale, ker so moj rojstni kraj.
32. Kaj bi sporočili učencem OŠ Majšperk ?
Bodite prijatelji med sabo in strpni do drugih.

ŠOLA MOJ DRUGI DOM!?

POLNI RADOSTI, VESELJA, PRIČAKOVANJA IN RAZPOSAJENOSTI STE. VAŠA BREZSKRBNOST IN VEDRINA JE NALEZLJIVA. TAKŠNI KOT STE, VPLIVATE TUDI NA NAS.

VEČ KOT TRETJINO ČASA PREBIJETE V ŠOLI, ZATO BI BILO LEPO, ČE BI BILA TUDI ŠOLA VIDETI KOT DOM.

DA BI NAREDILI ŠOLO PRIJAZNEJŠO, ČISTEJŠO IN BOLJ DOMAČO, SMO POSTAVILI KOŠE, POSADILI ROŽE, UREDILI UČILNICE, ZAMENJALI STIKALA...

TODA TUDI GOTOVO SAMI OPAŽATE, DA TO NI DOVOLJ. KAJ BI LAHKO ŠE STORILI?

SKUPAJ SE MORAMO POTRUDITI, ZATO V NASLEDNJEM ŠOLSKEM LETU PRISPEVAJTE SVOJE IDEJE IN ZAMISLI.

VAŠIH PREDLOGOV ZA UREDITEV NOTRANJOSTI IN OKOLICE ŠOLE BOMO ZELO VESELI.

MED POČITNICAMI VAM ŽELIM VELIKO ZABAVE, DOBRE VOLJE, PA AKTIVNEGA POČITKA, DA SI BOSTE NABRALI MOČI ZA NASLEDNJE ŠOLSKO LETO.

